

Hoofdsponsor

"de timmerfabriek van

nu is eigenlijk een uit

de hand gelopen hobby"

EVERT SCHOONDERBEEK, HOOFDSPONSOR RODA'46

Het familiebedrijf werd in 1922 in Hoogland opgericht. De opa van Evert kon op dat moment kiezen tussen kosten worden of voor zichzelf beginnen. "Slaaf van de pastoor kan ik altijd nog worden" was zijn mening en zo ontstond op dat moment een timmermansbedrijfje. Onder leiding van de vader en een oom van Evert is het bedrijf verder gegroeid tot een bouw- aannemingsbedrijf. Sinds 20 jaar staat het bedrijf onder leiding van de nu 52-jarige Evert Schoonderbeek.

"In 1979 namen mijn broers Michel en Bertus en ik het van oorsprong Hooglandse familiebedrijf met zijn drieën over. In '85 en '87 werd het bedrijf gesplitst en zijn we alledrie apart voor onszelf in de bouw doorgegaan" vertelt Evert Schoonderbeek. "Wij zijn primair nog steeds een bouwbedrijf, maar daarnaast is er een timmerfabriek ontstaan, die zich vooral richt op het bewerken van hout, zoals het maken van deuren en kozijnen, t.b.v. de woningbouw."

Het huidige bedrijf, gevestigd aan de Computerweg op industrieterrein De Hoef in Amersfoort, omvat nu eigenlijk twee bedrijven. In de timmerwerkplaats werden vroeger de houten raam- en deurkozijnen gemaakt ten behoeve van het eigen bouwbedrijf. Ook voor derden werden er wel eens kozijnen gemaakt.

"Op een gegeven moment liep deze hobby zo uit de hand, dat we moesten kiezen. Uitbesteden of groeien met bijbehorende investeringen in nieuwe machines en werkmethoden, zodat er een efficiënte timmerfabriek kon ontstaan, die ook voor derden de opdrachten kon uitvoeren."

Er staat nu een prachtige timmerfabriek waar 20 medewerkers dagelijks 5 m3 hout verwerken tot op maat gemaakte raam- en deurkozijnen. Lopend door de fabriek vertelt Evert enthousiast over alle vindingen, die het werk slim en kostenverlagend maken.

Voor de externe opdrachtgevers, allemaal bouwbedrijven en nu goed voor 90% van de omzet, was het wel nodig om van de timmerfabriek een afzonderlijk bedrijf te maken. Men was n.l. bang voor de "valse concurrentie" van het eigen Bouw- en Aannemingsbedrijf van Evert. Nu zijn het dus twee verschillende bedrijven: Houtindustrie De Hoef bv voor het deuren- en kozijnenwerk en Schoonderbeek Bouw- en Aannemingsbedrijf. In dit laatste bedrijf zijn 65 medewerkers dagelijks aan het werk op de bouw.

Dat het letten op de kosten wel eens leidde tot "valse zuinigheid" blijkt wel uit het volgende voorval: "de CV-installatie van het bedrijf hielden we altijd op een heel laag pitje. In de houtverbrandingskachel werd met afvalhout het bedrijf op temperatuur gehouden. 's Avonds ging ik dan nog een keer langs om de kachel vol te stoppen, zodat hij de volgende ochtend nog net brandde. Er is eens een keer te weinig hout in de kachel gedaan en toen we de volgende dag binnenkwamen was de CV-leiding gesprongen. Het was een grote schaatsbaan in de timmerfabriek."

Hoewel Evert tegenwoordig in Hoogland woont, is hij van oorsprong een echte Leusdenaar, nog eentje van het vroegere Hamersveld. Ook hij was bij Roda actief: "Helaas kon ik maar tot mijn 23e voetballen, daarna was het afgelopen. Een toendertijd ernstige meniscusblessure maakte een abrupt einde aan mijn voetballoopbaan. Dat was in 1975, sowieso een heel triest jaar, want slechts enkele weken daarvoor waren mijn ouders en mijn jongste broertje verongelukt. Dus heb ik toen maar van mijn werk mijn grootste hobby gemaakt!"

In die periode is Evert wel actief gebleven voor Roda. Als actief A1-speler was hij al pupillenleider. Jeugdvoorzitter Joop Kramer had nog meer voor Evert in gedachten en zag in hem zijn opvolger. Het voorzitterschap in de jeugdafdeling bleef door de trieste omstandigheden in 1975 echter beperkt tot slechts 6 weken. Later, toen definitief werd dat Evert door zijn blessure niet meer zelf kon voetballen, is Evert nog wel twee à drie jaar actief geweest in de zondagcommissie. Evert was een man die het belangrijk vond dat afspraken werden nagekomen.

"Er waren afspraken dat de spelersgroep na afloop van de wedstrijd zelf de kleedhokjes aanveegde. Maar ik controleerde dat wel. Zo gebeurde het dat een elftal weer eens verzaakte en ik er achteraan. Ene Theo was aan de beurt, maar hij deed het gewoon niet. De strafcommissie wilde hem niet schorsen voor deze "futiliteit", maar in de zondagcommissie heb ik Theo gewoon 6 weken geschorst. Hij vond het nog niet eens erg ook, ging ie wat anders doen met z'n tijd."

Als hoofdsponsor is Evert nu wederom al weer een aantal jaren actief voor Roda: "Op een gegeven moment zat ik weer eens aan tafel met Piet Wendel van de Sponsorcommissie. Ik wist nog niet goed in welke vorm ik de sponsoring wilde gieten, en toen is het idee van een overdekte zittribune geboren. Stapsgewijs is dit idee vertaald naar de realisatie van de nu prachtige tribune, waar je *lekker droog* kunt zitten en genieten van wat er op het hoofdveld gebeurt".

"Enkele jaren daarna kwamen we in gesprek over de renovatie en uitbreiding van het clubhuis. Dat moest natuurlijk wel zoveel mogelijk in de zomerstop gebeuren. Volgens Piet Wendel kon het allemaal nog precies. Maar Piet was nog maar net op vakantie naar Canada of in overleg met de achterblijvende bestuurders besloten we om de verbouwing toch maar in twee fasen uit voeren. Een heel verstandige beslissing, want het was anders echt een puinhoop voor de vereniging geworden."

"Kijk, ik sponsor Roda omdat ik het leuk vind en op die manier mijn steentje bijdraag aan de club" is de laatste opmerking waar Evert het gesprek mee afsluit.